

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

¶ Tabula Rubricarum cuiuscunq; capituli singulorum librorum: tam de Antiquitatibus q̄ de bello Iudaico secundum numerum librorum & cartharum.

¶ Incipit Liber primus.

- De creatione cæli & terræ: & de operibus sex dierum: & requie diei septimi. cap. i. car. i.  
**d** De plasmatione protoplastorum: & de plantatione Paradisi: & de introductione Adam & Euzæ in ipsum. cap. ii. car. ii.  
 De transgressione protoplastorum: & de eiectione eorum de Paradiso. cap. iii. car. ii.  
 De interfectione Abel per Cain: & de pœna qua mulctatus est Cain: & de duabus columnis lateritia & lapidea: in quibus conscripserunt filii Adam omnem disciplinam rerum cœlestium quam per se adinuenerunt. cap. iii. car. ii.  
 De inundatione diluuii sup terrâ: & ubi Noe saluatus est cum generatiõe sua p arcã. cap. v. car. ii.  
 Noe post diluuium oblatis domino hostiis. orat nullam aquarum inundationem ulterius induci super terram. cap. vi. car. iii.  
 Deus annuit p̄cibus Noe: arcum pluuialem designans ei in testimonium fœderis. cap. vii. car. iii.  
 De morte noe: & de filiis eius. cap. viii. car. iii.  
 De Nêbroth filio cham: & de ædificatiõe turris: & de discordia diuersarum linguarum. cap. ix. car. iii.  
 De dispersione gentium in uniuersas terras: post ædificationem turris. cap. x. car. iii.  
 De filiis Iaphet filii Noe: & de gentibus quæ per eos institutæ sunt. cap. xi. car. iii.  
 De filiis Cham filii Noe: & de gentibus per eos institutis. cap. xii. car. iii.  
 Noe inebriatus: nudatus: irrisus: irrisorem filium maledictioni subdit: fratribus eius maledictum patris effugientibus. cap. xiii. car. iii.  
 De filiis Sem filii Noe: seu de gentibus per ipsos institutis: & de ortu Abraæ. cap. xiiii. car. iii.  
 Abraam secundum præceptum domini de Chaldæa migrat in Chananæam. cap. xv. car. iii.  
 Abraam fame opprimente Chananæam: ægyptum ingreditur: ubi dignus & clarus habetur: disciplinam arithmeticæ: & astrologiæ: contradens Aegyptiis: a quibus iterum regressus in Chananæam: partitur terram cum Loth cognato suo. cap. xvi. car. v.  
 Sodomitæ congressi cum Assyriis prælio uincuntur: uicti captiui abducuntur: cum quibus Loth captiuus abducitur. cap. xvii. car. v.  
 Abraam irruens in Assyrios: Loth & captiuos Sodomitarum eripuit: cui regresso occurrit rex Sodomitarum: & Melchisedech rex solymor: deinde accepto p̄misso diuino de posteritate: genuit Ismael: ipseque circumcisus est præcipiente domino: & Ismael: totaq; domus eius. cap. xviii. car. v.  
 De Abraam quomodo tres angelos suscepit: a quibus audiuit & Saram filiũ pituram: & Sodomitarum euersionem: & de Loth: qui & ipse suscepit angelos hospitiõ: & de euersione sodomor simul de eruptione Loth cum lota domo eius: & quomodo uxor Loth conuersa est in statuam salis: cum respicit ciuitatem pereuntem: & de commixtione filiarum cum patre. cap. xix. car. v.  
 Quomodo Abraam migravit in Gerara: & Abimelech adamauit Saram uxorem Abraæ: sed correptus a domino reddidit eam ipsi intactam: & de natiuitate Ysaac. cap. xx. car. vi.  
 Quomodo abraam monente sara: & p̄cipiente domino emisit a se agar cum filio Ismaele. cap. xxi. car. vi.  
 Abraam accepit mandatum a domino de immolatione Ysaac. cap. xxii. car. vi.  
 De morte sara & sepultura ipsius: post cuius mortẽ abraam accepit Ceturã uxore. cap. xxiii. car. vi.  
 Quomodo Ysaac quadragenarius duxit uxorem Rebeccam. cap. xxiiii. car. vii.  
 Abraam moritur: & sepelitur in Ebron cum Sara coniuge sua. cap. xxv. car. vii.  
 De conceptu uel partu Rebeccæ: & quomodo Ysaac pegrinatus est in Geraris tpe famis: & quia cum senouisset: & caligarent oculi eius. benedixit Iacob cum putaret se benedicere Esau. cap. xxvi. car. vii.  
 Iacob timens fratrem fugit ad Laban in Mesopotamiam: ubi filias Laban Lyam & Rachel accepit uxores: cum ancillis earum Bala & Zelpha: ex quibus filios. xii. genuit: & unã filiam: quæ regresso Iacob de Mesopotamia ad Chananæam: uiolata est a Sichem filio Emmor regis Sicimorum: quare indignati fratres eius totam ciuitatem percusserunt in ore gladii. cap. xxvii. car. vii.  
 Morit Ysaac in Ebron: & sepultura filiis suis: Rebecca uxore prius defuncta. cap. xxviii. car. ix.

¶ Incipit Liber secundus.

- ¶ Quomodo Esau & Iacob Ysaac filii habitacula diuiserunt: & Esau quidem Idumæam tenuit: Iacob autem Chananæam. cap. i. car. ix.  
 Quomodo Ioseph iunior filiorum Iacob somniis ei demonstrantibus foelicitatem futuram in uidiã sustinuerit fratrum. cap. ii. car. ix.  
 Quomodo idem ipse in Aegyptum uenundatus a fratribus propter odium quod habebant in eum: factusque insignis & clarus: sibi fratres habuit subiectos. cap. iii. car. x.  
 a ii

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

Iacob audito quia Ioseph uiueret in Aegypto:& clarus ibi haberetur:descendit ad eum cum tota domo sua. cap.iiii.car.xiii.

De morte Iacob & de sepultura qua sepultus est in Ebron a filiis:de morte quoque Ioseph & fratrum eius. cap.v.car.xiiii.

De oppressione filiorum Israel in Aegypto per Pharaonem:& de natiuitate Moyfi quem educavit filia Pharaonis:& adoptauit sibi in filium:& de sacrorum scriba qui uoluit interficere puerum conculcantem coronam regis:quam puero rex imposuerat. cap.vi.car.xiiii.

Postquam creuit Moyfes iniunctum est ei bellum Aethiopicum:ubi copulata est filia regis Aethiopicum in matrimonio. Vnde odium & inuidiam magnam contraxit Aegyptiorum. cap.vii.car.xv.

Moyfes cognitis insidiis regis Aegypti latenter effugit & ueniens in Madiam:habituauit cum Raquele sacerdote:cuius filiam accepit uxorem. cap.viii.car.xv.

De rubo qui uidebatur Moyfi quasi arderet:qui tamen non comburebatur:ubi audiuit mandatum diuinum ut reuertens in Aegyptum:liberaret filios israel de oppressione Aegyptiorum. cap.ix.car.xv.

Moyfes regressus est in Aegyptum secundum mandatum domini: ubi faciens signa & prodigia maxima eduxit filios Israel de Aegypto in manu ualida. cap.x.car.xvi.

Quomodo Aegyptii poenitentia ducti quod dimisissent filios Israel insecuti sunt eos usque ad mare rubrum:quod diuisum uirga Moyfi praecipiente domino:ingressi sunt filii Israel:& sicco uestigio transferunt illud:Aegyptii autem persequentes ingressi sunt post eos:sed reuertente mare in se ipsum:suffocati sunt fluctibus. cap.xi.car.xvii.

Incipit Liber tertius.

Quomodo Moyfes populum ex Aegypto sumens duxit ad montem Syna:multo itinere fatigatum. cap.i.car.xvii.

Quomodo pugna cum Hebraeis Amalechita & qui cum eis erant deuicti sunt: & Israel praedam hostium perceperunt. cap.ii.car.xviii.

Quia socer suum Ietro Moyfes ad se uenientem ad montem Syna liberer excepit. cap.iii.car.xix.

Quomodo persuasit ei ut distribueret populum per millenarios & centenarios qui prius inordinatus erat. cap.iiii.car.xix.

Quomodo haec singula fecit Moyfes focero monente. cap.v.car.xix.

Quomodo Moyfes ascendit in Syna monte acceptasque a deo leges:Hebraeis dedit. cap.vi.car.xix.

De tabernaculo quod fecit Moyfes in deserto ad honorem dei:ut templum esse uideretur. cap.vii.car.xx.

De arca qualiter facta sit:in qua tabulas legis collocauit. cap.viii.car.xxi.

De mensa propositionis:in qua omni septimana duodecim panes azimi ponebant. cap.ix.car.xxi.

De candelabro aureo:& altari interiori & exteriori. cap.x.car.xxi.

Quae sunt uestimenta sacerdotum & pontificis. cap.xi.car.xxi.

Quomodo Aaron eligitur in sacerdotem:& quomodo Moyfes purificauerit tabernaculum & sacerdotes:& quemadmodum de festiuitatibus:& singulis diebus fuerit constitutum. cap.xi.car.xxii.

Quia Moyfes procedens a Monte Syna cum populo:eduxit eum ad locum qui dicitur Eseriorh ubi murmurantibus filiis Israel pro desiderio carnum dominus immisit Coturnices:& de plaga quae secuta est esum carnum. cap.xiii.car.xxiii.

Quomodo exinde Moyfes duxit populum ad fines Chanaanorum:unde misit exploratores:qui considerarent eorum regiones & ciuitates:qui reuersi post quadraginta dies:terrorem & metum incusserunt filiis Israel:quasi non possent expugnare Chanaanos:unde illi in desperationem adducti consilio inuito decreuerunt redire in aegyptum:Moyse & Aaron interepto:quod iratus non eos sed filios eorum terram repromissionis intraturos:ipsos autem per xl. annos in deserto praedixit esse morituros. cap.xiiii.car.xxiiii.

Incipit Liber quartus.

Bellum Hebraeorum absque notitia Moyfes contra Chanaanos gestumque atque deuictum. cap.i.car.xxv.

Seditio Chore & plebis contra Moysem & fratrem eius de sacerdotio. cap.ii.car.xxv.

Quemadmodum Moyfes instituit decimas dare leuitis & sacerdotibus: & de morte Mariae & Aaron primi sacerdotis domini:cui successit Eleazarus filius ipsius. cap.iii.car.xxvii.

Quemadmodum commiserunt Seon & og reges Amorreorum bellum:uicitque eos Moyfes & filii Israel. terras eorum & ciuitates tenentes & hereditate possidentes. cap.iiii.car.xxvii.

De Balach Moabitarum rege: seu de Balaam propheta cuius asina humana loquela usa est: qui post benedictiones quibus benedixit filiis Israel consilium dedit Balach qualiter seduceret populum per mulieres Madianitas:& de ultione quae secuta est: & seductos Hebraeos:et seductores Madianitas:et ubi Moyfes Iosue successorem sibi constituit. cap.v.car.xxvii.

Moyfes alloquitur populum ante mortem suam: et tradidit ei librum legis:et quemadmodum ab hominibus est ablatum. cap.vi.car.xxix.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

Incipit Liber quintus.

- Quo Iesus duxit Hebræorum exercitum: & dū pugnaſſet contra Chanaanæos: & deuiciſſet terram eorum: p̄ ſortes funiculoꝝ eſt prius: & de morte ipſius ioſue: & p̄tificis Eleazari. cap. i. car. xxiii.
- Quo moriente duce: filii iſrael ſc̄liciter aliquāto r̄pe pugnauerūt cōtra Chanaanæos. c. ii. car. xxxv.
- Quo p̄ducēte tempore iſraelitæ transcendētes patrias leges ad grandes ærūnas deducti ſunt: & ſeditione facta: adinuicem pugnauerunt: huiusmodi cauſa pro qua delata eſt tribus Benjamin præter ſexcentos uiros. cap. iii. car. xxxvi.
- Quo poſt hanc afflictionē iſraelitæ rurfus ipſie agentes: opprimunt a Chanaanæis: & a Curſato rege aſſyrioz: cui ſeruiert̄ ānis octo ſed poſtea libertas eis reſtituta eſt p̄ Zenizē belli filiū: principante ānis quadraginta: qui apud Phœnicas dicitur iudex. cap. iiii. car. xxxvii.
- Quo rariſus populus noſter annis. x. & octo ſeruiert̄ Moabitis: & a quodā Aoth noie ſeruitute priuatus ſit eo principatum annis. lxxx. tenente. cap. v. car. xxxvii.
- Quomodo Chanaanæis eos in ſeruitutē redigentibus p̄ annos. xx liberati ſunt p̄ Barachū & Delborā: qui eoz principes fuerunt. cap. vi. car. xxxvii.
- Quo purgātes Amalechitæ cōtra iſraelitas uicerūt: eorūq; prouinciā affixerunt ānis ſeptē quos liberauit dominus p̄ Gedeon: q̄ ſup populū fuit annis quadraginta. cap. vii. car. xxxvii.
- Quo Abimelech filius Gedeonis ex cōcubina mortuo patre arripuit principatū: interfectis cūctis fratribus ſuis excepto uno: & de pœna quā exoluit p̄ fraterna cæde. cap. viii. car. xxxviii.
- Quo iſraelitæ relinquēt̄ ſ legē dei opprimunt ab Ammonitis: quos liberauit dom̄thus p̄ iēpte Galaaditem qui tenuit principatū per ſex annos. cap. ix. car. xxxviii.
- Prænunciatio natiuitatis Samſon: & fortitudo eius: & quantoz malorum auctor fuerit Palæſtinis. cap. x. car. xxxix.
- Poſt mortē Sāſon p̄fuit iſraelitis Heli ſacerdos & de Noemi uxore Elimelech: ſeu de Ruth Moabitide: quā duxit uxore booz: pater Obed patris iſſe: patris David. cap. xi. car. xli.
- De ortu Samuel p̄phetæ: qui p̄dixit cladē iſraeliticā: filioꝝ Heli ſacerdotis p̄ditionē. c. xii. ca. xli.
- Quo filii iſrael pugnātes cū Palæſtinis ceſi ſunt: filii Heli ſacerdotis in bello pereunt: arca dei capta abduciſ: ipſe ſacerdos cōpto qd̄ factū eſt: de ſella corruens: mortuus eſt: cū tenuiſſet principatum xi. annis. Continet hic liber tēpus annoꝝ quadringentoz & ſeptuagintaſex. cap. xiii. car. xli.

Incipit Liber ſextus.

- Interitus Palæſtinoz & terræ eoz: per iram dei propter arcam quæ ab eis fuerat capta: & quem admodum eam remiſerunt ad hebræos. cap. i. car. xli.
- Quæadmodum Palæſtinoz exercitus ſuper eos uenerit: & de uictoria Hebræorum: quā ducatu Samuelis p̄phetæ adepti ſunt. cap. ii. car. xli.
- Quod Samuel pp̄ ſenectutem eſſet iſſimus: ſuis filiis res deſpensandas iniunxit. cap. iii. car. xlii.
- Quod dū illi principatū bene non regetent: populus per iram petiuit regem. cap. iiii. car. xlii.
- Prælium Saul ſup Ammonitarū gentem: & uictoria hoſtūq; uictatio. cap. v. car. xliiii.
- Quæadmodum denuo Palæſtini pugnantes deuicti ſunt ab hebræis. cap. vi. car. xliiii.
- Bellum & uictoria Saul cum Amalechitis. cap. vii. car. xliiii.
- Quia præuaricante Saul mandata p̄phetæ Samuel: alius rex Dauid iubente deo latenter eſt factus. cap. viii. car. xlv.
- Quæadmodum denuo pugnauerūt palæſtini aduerſus hebræos adhuc regnante Saul & monomachia Dauid cū Golia: q̄ palæſtinoꝝ erat eximiꝝ: eiꝝq; p̄prio & deſectio palæſtinoz. c. ix. car. xlv.
- Quæadmodū miratus Saul fortitudinem Dauid: ei ſuā filiam copulauit. cap. x. car. xlvi.
- Quæadmodum poſt hæc ſuſpectum Dauid ſibi rex Saul perimere feſtinauit. cap. xi. car. xlvi.
- Quia ſæpius Dauid per ſaul periculum mortis paſſus effugit: & ſecundo eum ſuper ſe uenientem habens poteſtatem noluit interficere. cap. xii. car. xlvi.
- Quæadmodum caſtrametanibus palæſtinis: iterū hebræi bello deuicti ſunt: & rex eorū ſaul pugnando mortuus eſt una cum filiis. cap. xiii. car. xlix.

Incipit Liber ſeptimus.

- Quomodo dauid quidem ſuper unam tribum in Ebron ciuitate regnauit: & ſuper aliam multitudinem filius ſaul. cap. i. car. li.
- Quia eo interfecto dolo amicoꝝ omne regnum dauid accepit. cap. ii. car. lii.
- Quo obſidens hieroſolymam dauid: & capiens ciuitatē: expulit quidem ex ea Chanaanæos: & iudæos in ea conſtituit: & de amicitia facta inter ipſum: & irā Tyri regem. cap. iii. car. lii.
- Quo ſecundo pugnantes contra ſe palæſtinos in hieroſolymis uicit: & de arca dei de caria thia

- rim in Hierosolymam deducta. cap. iiii. car. lii.
- Pugna quā habuit dauid cōtra palæstinos & Moabitas: & Adrazarum regem: & damascenos: atq; uictoria: & de amicitia facta inter ipsum & Thou regem. cap. v. car. liii.
- Quō cōtra Ammonitas: & Mesopotamēnos pugnauerit ac prauauerit. cap. vi. car. liiii.
- Quoniā dauid concubuit cū Bersabæ uxore Vriæ: & ipsum Vriam fecit occidi gladio filiorum Ammon: & de uerbo Nathan ad eū missi pro peccato quod cōmiserat. cap. vii. car. liiii.
- Quoniam Ammon filius dauid mixtus est sorori suæ Thamar: pro qua re Absolon frater eius interfecit eum: & de fuga Absolon: & reuocatione ipsius ad patrem. cap. viii. car. lii.
- Quō dauid domesticis contra eum seditionē facientibus a filio sit expulsus: dū uero pugnaret cōtra simul patrem Absolon cū exercitu suo deperit. cap. ix. car. lvi.
- Quō post mortē absolon dauid reuersus est ad regnū: & ad sedem regni hierosolymani: & de seditione quā mouit contra eum seba filius bochri. cap. x. car. lvii.
- De expiatione sceleris: quod cōmisit saul in Gabaonitas: cuius cā facta est fames in prouincia: & de pliiis aduersus palæstinos foeliciter gestis: seu de fortibus dauid. cap. xi. car. lyii.
- Quomodo rex dauid iussit dinumerare populum contra mandatū domini: & de plaga: quæ secuta est transgressionem. cap. xii. car. lyiii.
- Rex dauid foeliciter uiuens in regno Salomoni filio mādauit de ædificatione tēpli & quantā materiā ei auri & argenti lapidūq; p̄ciosorū p̄parauerit ad tēpli ædificium. cap. xiii. car. lix.
- Quomodo rex dauid senex factus & frigidus per adolescētulam uirginē noīe Abisag calefactus est & de adonia filio dauid qui usurpauit sibi imperium: & quoniā solomon unctus est in regem iubente dauid patre eius: cui rursus mandauit ædificationem templi: dans ei descriptionem & constitutionem ædificii. cap. xiiii. car. lix.
- Rex dauid sciens se moriturū: & uocans filiū suum solomonē: plenius instruxit eū de obseruatione mandatorū dei: & de his quos nouerat pœna dignos: post hoc mortuus est & sepultus a filio suo solomone: & multæ diuitiæ cum eo sunt reconditæ. cap. xv. car. lix.

Incipit Liber octauus.

- Quomodo solomon suscepit regnum: & peremit Adoniam ioab & semmei. cap. i. car. lxi.
- De sapientia eius & intellectu: atq; diuitiis. cap. ii. car. lxi.
- Quō primus in hierosolymis ædificauit templū: & de prauaricatione qua prauaricatus est circa senectutem: simul & de obitu ipsius. cap. iii. car. lxii.
- Quō subiectorū quendam hieroboā fecerunt sibi regem decem tribus recedentes a domo dauid & in duabus tribubus regnauit filius salomonis Roboam. cap. iiii. car. lxvi.
- Quia sefach ægyptiorum rex castrametatus est contra hierosolymam: & ciuitate deuicta: diuitias eius transmigravit in ægyptum. cap. v. car. lxvii.
- Bellum hieroboā regis israhel cōtra filium Roboā abiā: & triumphus abiæ. cap. vi. car. lxviii.
- Quia generationē oēm hieroboā qdam noīe Baasa pimens: ipse tenuit p̄cipatū. cap. vii. car. lxviii.
- Bellū æthiopū cōtra hierosolymitas: regnate sup eos asa: & cædes æthiopū. cap. viii. car. lxviii.
- Quia gnatiōe Baasā pempta: regnauit sup israelitas amari: & post eū fili⁹ ei⁹ achab. cap. ix. car. lxix.
- Quomodo regnante achab prophetauit Helyas: & de signis quæ fecit: & quia discipulum elegit Elisæum. cap. x. car. lxix.
- De morte Naboth & agri eius possessione iniusta: & qa Adath damasci & syriæ rex secundo Zahab pugnavit & uictus est: & de religioe seu gloria iosaphat regis hierosolymorū. cap. xi. car. lxx.
- Quō Achab cōtra syros pugnando deuictus est: & ipse disperit. cap. xii. car. lxxi.

Incipit Liber nonus.

- Quēadmodum castrametatus est iosaphat contra Moabitas: & domino pugnante mirabiliter sine p̄lio uicerit eos. cap. i. car. lxxi.
- De Ochozia rege israhelitarū: seu de mirabilibus Heliæ prophetæ: & q̄ sublatus ē ab hominibus relinquens discipulum Heliæum. cap. ii. car. lxxii.
- Rex iorā: rex iosaphat: & rex idumææ castra mouentes contra Moabitas: depopulati sunt terram eorū: & de morte iosaphat: deq; mirabilibus helysei prophetæ. cap. iii. car. lxxii.
- Castra syrorū & damasci cōtra iorā regem israhelitarū: & quō ipse obsessus in Samaria periculum famis & obsidionis inopinabiliter & mirabiliter euitauerit: & de morte Adezer regis damasci: cui successit Azahel seruus eius: qui multis malis affecit israel. cap. iiii. car. lxxiii.
- Quō equocus regis israel iorā rex hierosolymorum: rerum apice potitus post iosaphat & fratres & paternos amicos occiderit. q̄ faciente iniquitate: idumæa recessit ab eo: & irruentibus sup eū arabis: domus eius uxores & filii p̄ter corruerūt: postquā calamitatem & ipse mortuus ē: cui successit fi

lius qui solus euaserat: nomine ochozias.

cap.v.car.lxxiiii.

Quia Ioram rex israel mortuus est a principe equitatus nomine Hieu interfectus: simul & hierosolymorum rex Ochozias: qui Hieu mortuo ioram regnavit in Samaria: & exterminauit domū Achab & culturam Baal cum sacerdotibus eius: quare accepit repromissum: filios eius esse regnatos usque in quartam generationem.

cap.vi.car.lxxv.

Quia achab regis filia noīe Athalia: post mortem filii sui Ochoziæ Hierosolymis imperauit: qua interficiens pontifex Ioiadas: filium Ochoziæ ioas constituit regem.

cap.vii.car.lxxvi.

Castra Azahel regis Damascenorum super israelitas: & quæadmodum uastata eorum prouincia & ciuitate Samaria: rursus post breue tempus castrametatus contra hierosolymitas: multasq; pecunias ab eorum rege percipiens: remeuit in Damascum: & de morte Helisæi prophetæ: seu de uirtute quæ ostendit post mortem: in mortuo suscitato.

cap.viii.car.lxxvii.

Quia Amasias hierosolymorum rex castrametatus contra idumæos & Amalechitas: deuicit eos: & de contemptu ipsius in dominum:

cap.ix.car.lxxviii.

De uindicta quæ secuta est eum per ioas regem israelitarum: qui pugnans deuicit eum: & captum duxit hierosolymam: ubi destructa parte muri: & ablatis thesauris: regem a captiuitate resoluit: & regressus est Samariam.

cap.x.car.lxxviiii.

Bellum hieroboā regis israelitarū cōtra Syriam: & historia ionæ prophetæ: & de Ozia filio Amasias rege hierosolymorum: quō gentes in circuitu positas subiugarit: & quam clarus fuerit: qui tamē uē dicans sibi honorē pontificalē lepra percussus est: & deficiens obiit.

cap.xi.car.lxxviiii.

De malis quæ prouenerunt israelitis sub diuersis regibus: a diuersis regibus Assyriorum: & de ioa thā Ozia filio rege hierosolymorum: & de prophetia Naum prophetæ.

cap.xii.car.lxxviiii.

De malis quæ passus est rex Achaz a Rasin rege Syriæ: & Phaceia rege israel: quare misit nūcios ad regem Assyriorum petens ab eo solatiū: qui ueniens Damascū cepit: rasin regem eius occidit damascenos transfudit: & assyrios in Damasco cōstituit israelitas quoq; grauiter afflixit.

cap.xiii.car.lxxviiii.

Quia rex Assyriorum Oziam regē israel fecit sibi tributarium: & de Ezechia filio Achaz rege hierosolymorum quī iustus fuerit & religiosus: & quia spreuit regem Assyriorum.

cap.xiiii.car.lxxviiii.

Quomodo Salmanasar rex Assyriorum castrametatus contra Samariam: annis tribus eam obsidens cepit: regē eius Oziam captū abduxit: decem tribus de terra israel transmigravit: in Mediam & p̄s da gentes alienigenas posuit in Samaria.

cap.xv.car.lxxviiii.

Incipit Liber decimus.

Bellū regis Assyriorum Sēnacherib contra hierosolymā: & Ezechia regis opp̄ssio.

ca.i.car.lxxix.

Quæadmodum deperit assyriorum exercitus una nocte: & rex eorum domū reuersus. filiorum in se diis interemptus est.

cap.ii.car.lxxix.

Quomodo Ezechias infirmatus usq; ad mortē quindecim annis adiectis sibi a domio superuixit cum pace degens postea defunctus reliquit successorē regni Manassen.

cap.iii.car.lxxix.

Quia castramerati contra eū Chaldei & Babylonii reges: & captū agentes duxerunt in Babyloniam: & multo tempore ibidem retinentes: miserunt rursus eum in regnum & de iosia rege: quam religiosus & iustus fuerit.

cap.iiii.car.lxxx.

Quomodo ægyptiorum regem Nechaon agentem exercitum contra Babylonios: & per iudæā iter facientem prohibuit rex iosias: pugnaq; cōmissa uulneratus reductus in hierosolymam defunctus ē: cuius filium ioacham regem hierosolimytæ fecerunt.

cap.v.car.lxxx.

Quæadmodum cōgressus est Nechaon contra Babyloniam regē circa eufratē fluium: & reuertēs in ægyptum: uocatum ad se ioachā regem hierosolymorum filium. iosiæ uinctū duxit in ægyptum fratre uero eius heliachim in Hierosolymis constituit regē: mutans ei nomē ioachī.

ca.vi.car.lxxx.

Bellum Nabuchodonosor regis babyloniorum cōtra Nechaon regem ægypti quo deuicto: & omni Syria sibi subiugata: quæ ante sub rege ægypti erat: uenit hierosolymam: & regem eius ioachim fecit sibi tributarium.

cap.vii.car.lxxx.

Quomodo tertio āno post discessum regis Babylonis: ioachī denuo ægyptios ē secutus: cui p̄phetauit Hieremias de pditiōe sua & ciuitatis futura p̄ regē Babylōis: quæ & euenit: nā nō post multū t̄ps Nabuchodonosor castrametatus cōtra eū: & susceptus intra citatē: ioachī quē pemit filiū uero ei' ioachī cōstituit regē: & multos captiuos duxit i babylonē: inter quos erat ezechiel p̄pheta. c. viii. car. lxxx.

c. viii. car. lxxx.

Quō p̄nia ductus rex Babylonis: eo quod ioachī fecisset regē: misso exercitu: eū in hierosolymis obfedit: quæ accepto iureiurando: ut nihil pateret mali: nec ipse: nec citas matre & amicos tradidit obsides: sed rex Babylōis rupit iusiurandū: nā regē cū matre & amicis: simul et cum omni iuuentute ciuitatis uictū p̄cepit ad se adduci: patruū uero eius Sedechiā regē constituit i hierusalē.

cap.ix.car.lxxx.

Quomodo et hunc audiens ægyptiis p̄bere solatia: & amicitias cū eis habere castrametatus contra hierosolymam: fori eam obsessioe cepit: & incenso tēplo Sedechiam & populū migravit i Babyloniam: in qua transmigratioe fuerunt: Daniel: Ananias: Azarias: Misael: uasa quoq; sancta: quæ erant in ministerio templi asportata sunt.

cap.x.car.lxxx.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

Quomodo Godoliam præfecit prouinciæ rex Babylonis: quo percussio a quodam Ismaele: timētes reliquiæ israel regem Babylonis: intrauerunt ægyptum quod nō cessit eis ī prosperum: nam rex Babylonis post tempus intrauit ægyptum cum manu ualida: & subuertit eam: iudæos uero qui illo fugerant: captiuos duxit in Babyloniam. cap. xi. car. lxxxii.

Visio somniorum Nabuchodonosor: & interpretatio eorum per Danielem: trium quoq; puerorū in fornacem immissio: sed nulla lesio. cap. xii. car. lxxxiii.

Regum babilonicorum inuicem successio: & per mortē ablatō regni Babilonici sub Baltazare per Cyrum & Darium subuersio. cap. xiii. car. lxxxiiii.

Daniel sub Dario in lacum leonum immissio: sed nulla lesio honor & claritas daniel & prophetiæ eius. cap. xiiii. car. lxxxv.

¶ Incipit Liber. XI.

Qualiter Cyrus persarum rex iudæos a Babilonia ad propriam redire terram: & templum reædificare præcepit: dans eis pecunias. cap. i. car. lxxxvi.

Quō prohibuerunt eos p̄sides regis: templum reædificare impediētes. cap. ii. car. lxxxvi.

Qualiter defuncto Cyro filius eius Cambyses accipiens regnū interdixit omnino iudæis tēplū reconstruere. cap. iii. car. lxxxvi.

Quia darius rex Persarum Hystaspis filius honorauit gentem Iudæorum: & templum eius ædificauit. cap. iiii. car. lxxxvi.

Quia post ipsum filius eius Xerxes familiariter iudæos tractauit. cap. v. car. lxxxviii.

Quomodo regnate Artaxerxe: gens iudaica pene cuncta delata est. cap. vi. car. lxxxix.

Qualiter Vagosus dux Artaxerxis: iunioris multa in iudæos iniuriosa cōmisit. cap. vii. car. xcii.

Quanta iudæis rex Macedonū Alexāder bona fecit: postquā iudæam obtinuit. cap. viii. car. xcii.

¶ Incipit Liber. XII.

Ut Ptolemæus filius Lagi fraude uel dolis capiens hierosolymam uel iudæam multos migrauit ad ægyptum. cap. i. car. xciii.

Qualiter filius eiusdē Ptolemæi q̄ Philadelphus appellatus ē: leges iudæorū ī græcā trāstulit linguā: multosq; captiuos Eleazaro p̄cipi sacerdotū dōauit: & ornāmēta deo deuouit. cap. ii. car. xciii.

Quēadmodum honorauerunt reges asiæ gentē iudæorum: ciuesq; multos ex ipsis in subiectis suis ciuitatibus statuerunt. cap. iii. car. xcvi.

De infelicitate iudæorum quam postea emendauit iosephus filius Tobia: componens amicitias cum Ptolemæo cognomine Epiphane. cap. iiii. car. xcvi.

De amicitia Lacedæmoniōrū factis cum Onia p̄cipis sacerdotum iudææ gētis. cap. v. car. xcvi.

Seditio potentium inuicem iudæorum: quorum quidam transierunt ad Antiochum Epiphane leges patrias relinquentes: ipse autem Antiochus exercitum ducens: & hierosolymam ciuitatem tēplumq; uastauit. cap. vi. car. xcvi.

Qualiter uetante Antiocho iudæos patriis uti legibus: Mathathias filius iohannis regem contempsit: & ducē Antiochi interemit. cap. vii. car. xcvi.

De morte Mathathia: qui ualde senex defunctus: filiis suis gubernationem reliquit: ex quibus iudas Machabeus principatum adeptus: adiuuantibus fratribus inimicos a prouincia expulit: trāsgressores iudæos puniuit: terram suam ab omni malo purgauit. cap. viii. car. xcix.

Quēadmodum duces Antiochi apolonius & Seron congressi cum iuda: uicti interierunt: & quia Antiochus Lysia cuidam gubernationem regni relinquens: ipse abiit in Persida congregare pecunias. cap. ix. car. xcix.

Quēadmodum Gorgia uel Lysia exercitus contra Iudam ueniens uictus perijt: post quem triumphum Iudas ingressus hierosolymam: tēplū purgauit: altare statuit: hostias deo immolauit: cum iam tres anni p̄terissent uiolationis templi sub antiocho. cap. x. car. xcix.

Ut Iudas bellū gerens cōtra idumæos & cōtra Ammonitas triūphās subiecit eos. cap. xi. car. c.

Qualiter Simon frater eius militās cōtra Tyron ac Ptolemaidē edomuit eos: & quia ipse Iudas bis congressus cū Timotheo duce antiochi fortiter triumphauit. cap. xii. car. c.

Qualiter Antiochus nomine Epiphanes apud Persas defunctus est. cap. xiii. car. c.

Quēadmodū antiochus eupator successit patri in regnū: q̄ militiā cōtra iudæos cū Lysia p̄ducēs iudā in tēplo cōclusit. multoq; obsidionis tpe transacto: audita fama inuasionis regni sui p̄ Philippum quēdam amicitias cum iuda fecit: & ita decenter ab iudæa discessit. cap. xiiii. car. c.

Demetrius Seleuci filius fugiens a Roma: & perueniēs Tyrum: imposuit sibi diadema: interfecto Antiocho Eupatore: cum duce suo Lysia: & de Bachide quem misit Demetrius cum exercitu comprehendere iudam. cap. xv. car. ci.

Qualiter dux nicanor post Bachidē destinatus aduersus iudā: cum exercitu p̄ijt. cap. xvi. car. ci.

Iudas mittēs Romā: rogabat p̄ nūcios: Romanos sibi auxiliores esse & amicos. cap. xvii. car. ci.

Quod rursus post mortem Nicanoris ad iudæam Bachides transmissus triumphauit: & quem ad modum pugnans prostratus est. cap. xviii. car. cii.

Incipit Liber. XIII.

Qualiter Ionathas frater Iudæ: defuncto eo ducatum suscepit. Et quemadmodum Bachidē de bellans: facere eum amicitias secum: & a prouincia coegit abscedere. cap. i. car. cii.

De alexandro Epiphaniis antiochi filio ueniēte a Syria: ducēte bellū cōtra demetriū. Et qliter demetrius legationē ad Ionathā trāsmittēs: cōponit cū eo amicitias: donaq; ei multa p̄buit. cap. ii. car. cii.

Quomodo Alexander hæc audiens: & uincens Demetrium principem sacerdotum Ionathan ordinauit. cap. iii. car. ciii.

De amicitijs Oniæ cum Philometore Ptolemæo: per idem factis tempus: & ut ædificauit templū quod Oniæ dicitur: secundum illud quod Hierosolymis erat. cap. iiii. car. ciii.

Quemadmodum Alexander. defuncto demetrio: accepit regnum Syriæ: iuncta sibi in matrimonio filia ptolemæi: & quia amicitias cum Ionatha faciēs magnifice eum honorauit. cap. v. car. ciii.

Vt demetrius demetrii filius: nauigans in Syriam a Creta cum exercitu conturbauit Alexandrū fama aduentus sui. Et de Apollonio duce alexandri: qui bellum mouit aduersum Ionathan: ipso tempore Ionathe triumphum obtinente. cap. vi. car. ciiii.

De insidijs quas Alexander parauit ptolemæo: quas depræhendens ptolemæus: iratus ablata eius matrimonio filiam suam iunxit demetrio filio demetrii cum quo etiam duxit exercitum contra alexandrum: quo deuicto ipse quoque periit. Demetrio asiæ principatum obtinente: qui & amicitias fecit cum Ionatha: confirmans ei principatum sacerdotii. cap. vii. car. ciiii.

De Tryphone apameno: qui bellans contra demetrium: antiocho filio alexandri tradidit principatum componens amicitias cum Ionatha. cap. viii. car. cv.

Quemadmodum Tryphon demetrio a parthis capto: contra scædus fraudibus Ionathan comprehendens interfecit. Fratremque eius Simonem cui gens iudæorum principatum tradidit: fraudibus circumuenire uolens minime præualuit. cap. ix. car. cvi.

Quomodo Tryphon occiso Ionatha: perfidus existens antiocho alexandri filio: qui Theos nominabatur: ipsum interemit: & obtinuit principatum eius: cuius insolentiam declinans exercitus cōtulit se ad Cleopatram uxorem demetrii: quæ uiduata morte eius: fratrem ip̄us antiochum qui pius dicebatur: ad nuptijs suas & ad imperium inuitabat. cap. x. car. cvi.

Quomodo antiochus cognomento pius: potitus nuptijs Cleopatræ uxoris fratris sui demetrii: & crescens indies: exercitum produxit aduersus Tryphonem: quem obsidens in dora castello: accepit auxilium & solatium a Simone principe sacerdotum: & de morte Tryphonis. cap. xi. car. cvii.

Quemadmodum Tryphone interempto: Antiochus oblitus beneficiorum Simonis Cēdebeum cum exercitu misit ad expugnādū eum: quem tamē simon pugnās fortiter deuicit. cap. xii. car. cvii.

Quod a genero Ptolemæi in conuiuio dolo peremptus est simon. Ptolemæus autem uincens uxorem: & duos filios eius: principatum ipse tenere conatus est. cap. xiii. car. cvii.

Vt nouissimus filiorum simonis Hyrcanus ducatum accipiens: obsedit multo tempore Ptolemæum in castello quod dagon uocatur. cap. xiiii. car. cvii.

Quemadmodum antiochus exercitum ducens contra Hyrcanum: castra soluit: accipiens ab Hyrcano talenta trecenta: & amicitias cū eo composuit. cap. xv. car. cvii.

De Hyrcani militia post mortem antiochi apud parthos defuncti contra Syriam: & quæ multas potentes ciuitates obtinuit. cap. xvi. car. cvii.

De amicitijs alexandri Zabine cognomīe cū Hyrcano: & quō deuictus ab Hyrcano antiochus Cyzicenus amisit iudæā: & de scelicitate uel pace iudæorū Hyrcano principatū agente. cap. xvii. car. cviii.

Quo defuncto Hyrcano: filius eius aristobulus suscipiens principatū: primus sibi diadema imposuit: fratribus suis præter antigonum in uincula coniectis: qui etiam matrem suam uinculis & penuria consumens: ipsum quoq; antigonū fratrem suum quem consortem regni habebat accusationibus inuidorū alienatus ab eo iussit interfici. cap. xviii. car. cviii.

Quemadmodum defuncto aristobulo: frater eius alexander succedens in principatu: contra syriā & phœnicem: & arabiam exercitum ducens: multas gentes subegit: & de ptolemæi Latini contra alexandrum pugna & uictoria. cap. xix. car. cix.

Quō pugnans demetrius Ceraunus contra alexandrū: uicit eum. cap. xx. car. cx.

Antiochi q liber pater dicebat militia contra iudæā: utq; plium arethæ regis contra alexandrū quē & deuincens: cū pactis a iudæa discessit: & de morte alexandri. cap. xxi. car. cx.

Quemadmodū post alexandri mortem uxor eius alexandra imperium per nouē annos rexit: & uiuens cū pace gloriæq; defuncta est. cap. xxii. car. cx.

Incipit Liber. XIII.

Quemadmodum post mortem alexandræ nouissimus eius filius aristobulus: contra Hyrcanū fratrem pro regno bellauit. cap. i. car. cxi.

DE ANTIQVITATIBVS TABVLA

- De antipatro patre Herodis qui iuuabat patrē Hyrcani: aduersus Aristobulū. cap. ii. car. cxi.  
 Cum suscepisset Hyrcanus exercitū: & contra Aristobulū produxisset: & in pugna uicisset: ad Hierosolyma eū psecutus est: ubi cum exercitu obsidebat ciuitatē. cap. iii. car. cxi.  
 Qualiter Scaurē ab Armenia Magnus Pompeius ad partes Syriae transmisit & q̄ legati uenientes Hyrcani & Aristobuli: auxilia petierunt. cap. iiii. car. cxii.  
 Quēadmodū Aristobulus cū intellexisset Pompei cōsiliū: ad sua discessit: aduersus quē indignatus Pōpeius exercitū pduxit: & Aristobulū in alexandriū castellū fugauit. cap. v. car. cxii.  
 Quēadmodū aristobolus grauitē ferēs q̄ p̄ter spem sibi a Pompeio euenisset: bellū pauit sed postea p̄nitens pacē postulauit: pecunias offerens: quas tamen minime soluit. cap. vi. car. cxii.  
 Qualiter irritatus Pōpeius aristobulū ligauit: & ad ciuitatē obsidēdā accessit. cap. vii. car. cxii.  
 De modestia Pōpei & religiositate: q̄a nullatenus passus est tangere tēpli pecunias: licet multae fuissent: & q̄a aristobulū romam uictū cū filiis perduxit. cap. viii. car. cxii.  
 De modestia Pōpei & religiositate: q̄a nullatenus passus est tangere tēpli pecunias: licet multae fuissent: & q̄a aristobulū romam uictum cū filiis perduxit. cap. ix. car. cxiii.  
 De Scauro q̄ militiā cōtra petrā urbē tunc regnū arabū abscentē produxit. cap. x. car. cxiii.  
 Quēadmodū aristobuli filius alexander fugiens Pompeiū ad iudaeā puenit: ubi multo exercitu congregato: bellū contra Hyrcanū & antipatrū produxit. cap. xi. car. cxiii.  
 Quemadmodum cum flexisset alexandrum mater sua tradere se cum castellis: Gabinius alexandrum dimisit. cap. xii. car. cxiii.  
 De aristobulo qui cum a Romana ciuitate ad iudaeam fugisset: tentus a Gabinio: rursus captiuus transmissus est. cap. xiii. car. cxiii.  
 De Crassi successoris Gabini contra parthos expeditione & ascensus eius in iudaeam: pecuniarū: & templi de populatione. cap. xiiii. car. cxiii.  
 Vt Cæsar Aristobulum soluere cupiens: & cum duobus agminibus in iudaeam transmittere a Pōpeianis ueneno necatus est. cap. xv. car. cxiii.  
 Qualiter Scipio alexandrum aristobuli filium securi percussit. cap. xvi. car. cxiiii.  
 De expeditione Cæsaris ad ægyptum: & quemadmodum auxilium ei Hyrcanus & antipater dedissent: iudæosq̄ auxiliares ei fecissent. cap. xvii. car. cxiiii.  
 Quemadmodum antipater cū bene pugnasset: amicitia Cæsaris acquisiuit. cap. xviii. car. cxiiii.  
 Vt Cæsar antipatro tutelam iudaeae credidit: & epistolae cum senatuscōsulto de amicitia iudaeorum directe sunt. cap. xix. car. cxiiii.  
 Qualiter antipater filiis suis Hyrcano & Herodi gubernationē habēdā pmisit. cap. xx. car. cxv.  
 Quēadmodum Sextus Cæsar cognatus magni Cæsaris dona cōpisset ab Herode duce Galilaeae & maximum eum inferioris Syriae principem ordinauit. cap. xxi. car. cxv.  
 Vt Cassius defuncto Cæsare cum contra iudaeam ascendisset: & prouinciam deuastasset septingēta talenta ab eis exegit: & qualiter Herodes circa pactionē pecuniae Cassio studiosus apparuisset: & mors Malchi: qui contra Herodem seditionem excitauit. cap. xxii. car. cxvii.  
 De morte legatorum iudaeae: qui cum ad Antoniū post uictoriam Macedonicam: in Syriam uenissent: indignantem inuenerunt: q̄ Herodem accusarent. cap. xxiii. car. cxviii.  
 De expeditione Parthorum contra Syriam: per quam Aristobuli filius Antigonus regno restituitur. cap. xxiiii. car. cxviii.  
 Quemadmodum Herodes cum Romam uenisset: multasq̄ pecunias promisisset: & a senatu uel Cæsare rex iudaeae pronunciatus est. cap. xxv. car. cxix.  
 De nauigatione Herodis ab Italia in iudaeam: pugnaque contra Antigonum: militiaque Romana: & Sylano duce. cap. xxvi. car. cxix.  
 Quēadmodū Hierosolymā Sossio uel Herode obsidētibus: antigonus interiit. cap. xxvi. car. cxxi.  
 ¶ Incipit Liber. XV.  
 ¶ Qualiter capta ciuitate per Sossium & Herodem: Antonius quidem Antigonum in Antiochia interemerit: Herodes autem quadragintaquinque ex amicis illius primates Hierosolymorum reuersus extinxerit. cap. i. car. cxxi.  
 Quomodo Hyrcanus primus rex iudaeorum: & princeps sacerdotum a Parthorum rege Arsace dimissus: ad Herodem reuersus est. cap. ii. car. cxxi.  
 Quemadmodum Herodes aristobulum uxoris suae Mariannae fratrem: principem sacerdotum ordinauit: & paulopost occidit. cap. iii. car. cxxii.  
 De Cleopatra: ut iudaeorum & arabum regnis insidiata: partem eorum ab antonio postulauit: & ad iudaeam peruenit. cap. iiii. car. cxxiii.  
 Quemadmodum Herodes debellasset aretham tempore quo antonius a Cæsare in antiochia pugna deuictus est. cap. v. car. cxxiii.  
 De terramotu per iudaeam facto: & internitione hominum uel iumentorum: & de sermone Herodis quem ad iudaeos de instauratione belli contra arabas fecit. cap. vi. car. cxxiiii.



Quemadmodum Herodes necessario profecturus ad Cæsare uictorē: hyrcanū extinxit. c. vii. car. cxxiiii.  
 Qualiter a Cæsare regnum accepisset: cui per Syriam in ægyptum eunti aduersus Antoniam & Cleopatram susceptionem parabat. cap. viii. car. cxxv.

Quemadmodum Herodes cū in ægyptum puenisset a Cæsare multipliciter honorat: & de interfectione uxoris suæ: uel aliore de genere Hyrcani: & de miris constitutionibus: construct. onibus ad inuentionibus more gentilitio: quibus corrupit legem iudaicam. cap. ix. car. cxxv.

De fame p iudæā & Syriam facta: & ut seruauit populos & ciuitates Herodes: & rursus mira & clara opera eius seu fœlicitas: & de Esseno quodā qui diuinationis habuit notitiam. cap. x. car. cxxvii.

Qualiter templum post sexcentos annos deposuit: & aliud duplum condidit. cap. xi. car. cxxviii.

Incipit Liber. XVI.

Quemadmodum Herodes filios suos alexandrū & aristobulū de Roma in domū suā reduxit: qui reuersi: uindicare cogitabant mortē matris suæ in Salome & cæteris quoꝝ accusatione mater eorū dānata fuit: & quia pater eorū hoc dissimulans: uxores nobilissimas eis iunxit. cap. i. car. cxxix.

Qualiter Herodes ad Agrippam ueniens: inuitauit eum ad Iudæam uenire: & profectio Agrippæ ad Oniam. cap. ii. car. cxxix.

Quod herodes multis nauigationū circuitionibus secūdo uenit ad Agrippam. cap. iii. car. cxxix.

Interpellatio iudæorū ad agrippā i Onia pñte herode: de qbus Græcos accusabāt. c. iiii. car. cxxx.

Quemadmodum agrippa confirmauit eis leges: Herodesq; ad propria rediit. cap. v. car. cxxx.

Qualiter allocuturus est herodes Hierosolymitas: & quartum partem eis fiscalium preteriti anni concessit. cap. vi. car. cxxx.

Vt perturbatio domus Herodis facta est: Alexander & aristobulus filii herodis indignationem habentes aduersus Salomen sororem regis: & Ferora fratrem eius: propter mortem matris suæ: & illi contra maliuolis in eos accusationibus utentes. cap. vii. car. cxxx.

Quemadmodum Herodes indignatus filiis alexandro & Aristobulo: præposuit eis antipatrum de priuata uxore genitum: ipsos autem ad Cæsarem deducens accusauit. cap. viii. car. cxxx.

De Alexandri satisfactioe coram Cæsare: & reconciliatione cum patre. cap. ix. car. cxxxi.

Quemadmodum Herodes celebrauit quinquennale certamen in honorem Cæsaris: & mira uel clara opera eius. cap. x. car. cxxxi.

Oppressio Iudæorum per asiam & Libyam: & legatio ipsorum pro hoc ad Cæsarem: exemplar quoꝝ que Cæsaris & agrippæ: quod pro ipsis ciuitatibus scripserunt. cap. xi. car. cxxxii.

Quemadmodum egens herodes pecuniis: descendit ad sepulchrum dauid: & terrore imaginum territus tumulum desuper statuit: & rursus de perturbatione magna domus herodis: qua etiam alexandrum filium suum iecit in uincula. cap. xii. car. cxxxii.

Vt archelaus rex Cappadociæ reconciliauit alexandrum patri: & ipse in Cappadociam: Herodes autem Romam profectus est. cap. xiii. car. cxxxiii.

Discessio habitantium Traconem a regno herodis & uastatio p duces eius: & de transfugis qui de Tracone puicia ad arabia recesserūt: quos recepit sylleus pcurator regis arabia: c. xiiii. c. cxxxiiii.

Qualiter herodes a Roma reuersus in arabiam transfugas postulabat: quos cum non obtinisset exercitum contra eos produxit: arabas quoque debellauit. cap. xv. car. cxxxiiii.

Quemadmodum sylleus accusauit coram Cæsare herodem de incursione quam in arabia fecerat & q indignatus Cæsar dura uel grauiam rescripsit ei: quare herodes placare uolens Cæsarem: misit romam Nicolaum damascenum. cap. xvi. car. cxxxiiii.

Criminationes Euryelis Lacædemonii contra filios ad patrem Herodem: & quia ligasset eos pater: & ad Cæsarem scripsisset. cap. xvii. car. cxxxiiii.

Vt per Nicolaum accusatione liberatus herodes est apud Cæsarem: Sylleus autem accusator herodis morti adiudicatus est. cap. xviii. car. cxxxv.

Qualiter Cæsare præte pbete: cōcilio i Beryto habito accusauit filios herodes. cap. xix. car. cxxxv.

Mors iuuenum & sepultura corporum eorum in alexandrio. cap. xx. car. cxxxvi.

Incipit Liber. XVII.

Qualiter Antipater odio hitus est ab oī gēte pp interfectionem fratrum suorum. cap. i. car. cxxxvi.

Qualiter Herodes rex filios Alexandri & Aristobuli filiorum suorum adoptans: filiam Feroræ illis desponsauit & antipatri: & qualiter antipater persuasit patri desponsationem in suos transferre filios: & qualiter Herodes aduersus Traconitas uolens munitus existere: Zamarim iudæum qui de Babylone discesserat: & in antiochia degebat euocans ibi constituit: & utebatur illo opposito aduersus Traconitas. cap. ii. car. cxxxvii.

Qualiter Antipater oblectabatur eos qui circa Feroram erant: uolens per illos insidiari patri & qualiter agnoscens soror regis Salome clam denunciauit fratri: & de interfectione Pharisæorum regi aduersantium. cap. iii. car. cxxxvii.

Qualiter rex Herodes præcepit fratri suo Feroræ: ut excluderet uxorem suam: aut eius regno

DE BELLO IYDAICO TABVLA

discederet: & qualiter antipater suspectus patri factus timens eū scribebat amicis in Roma: ut scriberent patri eius ac persuaderent: ut mitteret eum ad Cæsarem cum pecuniis quod persuasum est Herodi filiumq; transmisit: & de morte Feroræ fratris Herodis. cap. iiii. car. cxxxvii.

Accusatio uxoris Feroræ a filiis Feroræ: q; ueneno perisset: & qualiter Herodes exquirens reperit contra se uenenū patū a filio antipatro: & pscrutatus antipatri cognouit insidias. cap. v. car. cxxxviii.

Nauigatio antipatri de Roma ad patrē: & qualiter a Nicolao Damasceno Herodis amico fuerit accusatus: p̄sidentibus in iudicio Varone qntilio & ip̄o Herode cū amicis utrorūq; in quo iudicio antipater multifarie cōuincit de facta conspiratione in patrē in tantū ut uenenū patri a filio p̄paratū: in mediū p̄ferret qđ ad expimētū iussu Varonis bibēs unus dānato: statū morit. cap. vi. car. cxxxviii.

Herodes antipatrū filiū misit in uincula: & legatio missa ab herode ad Cæsare de filio. c. vii. car. cxli.

De ægritudine Herodis: & seditione iudæorū: & q̄a desperans oēs optimates iudæorū p̄cepit occidi in hora mortis suæ & quia tpe illo deportatæ sunt ei litteræ ab legatis ad Cæsare missis: habentes dānationem antipatri in arbitrio eius & uoluntate esse positam: & quia inualecente ægritudine malum purgans: cultro se interemisset si præuentus non fuisset. cap. viii. car. cxli.

Qualiter antipater putans Herodem defunctū locutus fuerit custodi corporis de dimissione suas & propter hæc antipatri peremptio. cap. ix. car. cxlii.

Testamentum Herodis ad Cæsarem: & distributio inter eius filios: & qualiter archelaum præfecit deinde mors ipsius. cap. x. car. cxlii.

Epistola Herodis ad exercitum: & admonitio fidei seruandæ circa filium eius archelaum qui statim eleuatur in regnum. cap. xi. car. cxlii.

Sepultura Herodis in Herodio castello: & fauor archelai regis ad populum: & populi ad ipsum. cap. xii. car. cxlii.

Qualiter populus seditionem mouit aduersus archelaum in festiuitate azymorum: & qualiter archelaus tria milia ex eis interemit: ipse uero nauigauit ad Cæsarem: credens regnum Philippo fratri suo. cap. xiii. car. cxlii.

Qualiter archelao Romam ascendente: Sabinus qui erat in Syria Cæsaris curator ascendit in hierosolymam uolenter expetens herodis pecunias & castella a curatoribus archelai. c. xiiii. car. cxlii.

Qualiter persuaserūt curatores populo arripere arma: & occidete Sabinum uel Romanum exercitum in antonia constitutum. cap. xv. car. cxliii.

Qualiter Cæsar testamentum Herodi confirmauit: seruans filiis eius testamentum: & diuisio regni iudaici in Terrarchias. cap. xvi. car. cxlv.

De eo qui se mentiebatur esse alexandrum Herodis filium: & qualiter fictio ista depræhensa sit: inuestigante Cæsare: & pœna qua multatus est. cap. xvii. car. cxlv.

Qualiter archelaus accusatus est a iudæis apud Cæsare: quem Cæsar indignatus: regno priuauit: & trusit in exiliū apud Viennā galliæ: & somniū uisum archelao & Glaphyræ. cap. xviii. car. cxlvj.

Incipit Liber. XVIII.

Qualiter Cyrinus a Cæsare destinatur ut Syriam iudæamq; censeret. cap. i. car. cxlvi.

Qualiter Copinius ex equestri ordine missus ē in iudæā: & quia Cyrinus uenit in iudæā uniuersorū dep̄daturus substantias: & archelai redditurus pecunias: & quia iudæi moleste ferētes: tādē p̄suadente lozaro pontifice passi sunt descriptionē fieri substantiarum suarū. cap. ii. car. cxlvi.

Qualiter iudas gaulonites: & quidam alter persuaserunt multitudini: ne suas describi substantias paterentur. cap. iii. car. cxlvi.

Qualiter populi eorū cōsecuti: seditiōes & bella ciuilia: seu latrocinia exercuerūt. c. iiii. car. cxlvi.

Quaræ sint hæreses philosophorū apud iudæos: uel q̄libus teneant legibus. cap. v. car. cxlvii.

Qualiter herodes philipp⁹ ciuitates in honorē Cæsaris fabricauerūt: & q̄liter Samaritæ ossa mortuorū in tēplo iactantes cū festitas azymorū imineret populū reddidere pollutū. cap. vi. car. cxlvii.

Mors Salomæ sororis herodis quondā regis iudæorū: mors et augusti: romanorū secūdi impatoris. Successio Tyberi Cæsaris sub quo p̄otius pilatus mittit in iudæam. cap. vii. car. cxlvii.

Qualiter pontius Pilatus uoluit latenter intromittere in Hierosolymam statuas Cæsaris cognoscens autem populus seditionem aduersus illum commouit: donec illas ab Hierosolymis in Cæsaream transmitteret. cap. viii. car. cxlviii.

DE IESV CHRISTO. cap. ix. car. cxlviii.

De facto quod contigit Romæ in templo Isis: & quæ iudæis per illud tempus Romæ prouenerint omnibus urbe expulsis per Tyberium: & de seductione samaritici populi: uel oppressione eius p̄ pontium pilatum. cap. x. car. cxlviii.

Accusatio samarcorū aduersus pilatum apud Vitelliū: & qualiter Vitellius Romam eū ad Cæsare ire compulit: ut ibi rationem eorū quæ contigerant redderet. cap. xi. car. cxlix.

Vitellius ascendens Hierosolymā: magnificus ac munificus extitit in populos: & q̄liter Tyberius Cæsar scripsit Vitellio: ut amicitias cōponeret cū artabano p̄thorū impatore. cap. xii. car. cxlix.

Mors Philippi fratris Herodis iunioris: & qualiter Tetrarchia eius dispensationi syriæ: regiminiq;

coniuncta est: & de simulatione quæ contigit iter arethæ petræû & herodem: quia eiecit herodes filiã arethæ: quam duxerat uxore: amore captus herodiadis: quã subintrodixit loco uxoris: & quia Tyberius: puocatus scriptis herodis mādāt: Vitellio aduersus arethã pugnare. cap. xiii. car. cxlix.  
 De Ioanne baptista ab herode passo: & Vitellii præparatio in pugnam aduersus aretham secundũ scriptis ei Tyberius: & quia Vitellius ascendens hierosolymam fauorabiliter suscipitur a populo descriptio quoq; succincta de uniuersa maioris herodis prosapia. cap. xiiii. car. cxlix.  
 Multiformis calamitas & infœlicitas quæ prouenit agrippæ: adeo ut apprio libetto Romæ accusatus: & conuictus in uincula a Tyberio sit iniectus mors Tyberii: successio Caii: solutio agrippæ de captiuitate: & coronæ impositio per Caium. cap. xv. car. cl.  
 Qualiter herodes Tetrarcha ueniens Romam: accusatus fuerit ab Agrippa: & in exilium missus cũ Herodiade. cap. xvi. car. cliii.  
 Seditio iudæorũ & gētiliũ i alexãdria cõstitutorũ & legatio utrorũq; ad Caiũ. cap. xvi. car. cliii.  
 Accusatio iudæorum ab Appione legato patris alexandrinorum propter quod statuam Cæsaris non haberent. cap. xviii. car. cliii.  
 Qualiter iratus Caius: mittit Petronium ducem ad Syriã cũ huiusmodi mandatis: ut congregata manu pugnaret cum iudæis: si molent eius suscipere simulachrum. cap. xix. car. cliii.  
 Pestis quæ contigit iudæis in Babylonia cõstitutis p asineũ & anileũ fratres. cap. xx. car. cliiii.

Incipit Liber. XIX.

Qualiter Caius Cæsar insidiis a Cassio Chærea extinctus est. cap. i. car. clvi.  
 Qualiter Claudius patruus eius coactus a militibus suscepit imperium: & seditio senatus & populi ad inuicem: & utriusq; partis. cap. ii. car. clx.  
 Legatio regis agrippæ ad senatũ: & q̄liter cõsequētes milites q̄ erāt cũ senatu: ad claudiũ trãsire: & de morte chereæ seu aliorum Caii interfectorũ: ipsi quoq; Claudio repugnantium. cap. iii. car. clxi.  
 Qualiter Claudius Cæsar reddit agrippæ omne regnum paternum: adiciens etiam illi Lysaniæ tetrarchiam: & libertas iudæorum: quæ prouenit eis sub Claudio: cum prius amississent eam sub caio nauigatio quoque regis agrippæ in iudæam. cap. iiii. car. clxii.  
 Epistola Publii Petronii rectoris Syriæ ad doritas pro iudæis: & q̄liter rex agrippa hierosolymorũ muros locupletius construens: studium suum imperfectum dereliquit: prohibente Cæsare: qui opus ipsum suspectum habuit. cap. v. car. clxii.  
 De honore quo Berityos honoraui: & de aduētũ regum ad ipsũ i citate tiberiada. cap. vi. car. clxiii.  
 Qualiter processit de ciuitate cum regibus in occursum Marci: præsidis Syriæ uel quali modo uitam finierit: cum non dedisset honorem deo: populo sibi attribuentem honores diuinos & non humanos in theatris: quare confestim sensit plagam dei. cap. vii. car. clxiii.  
 Mortuo rege agrippa: Cæsarienses uel Sebasteni indecenter blasphemabant defunctum: statuas quoque filiarum eius diripientes: contumeliose tractauerunt. cap. viii. car. clxiii.  
 Post mortem Agrippæ: Claudius Cæsar Cuspium Fadum mittit p̄fectũ in iudæam: cui est iungit ultio exercēda in Cæsariēses: & Sebastenos pro defuncti Agrippæ contumeliis. cap. ix. car. clxiiii.

Incipit Liber. XX.

Quemadmodum Claudius post Agrippæ mortem: in Syriam misit successorem Marso Cassium Longinum: & quia Fadius missus procurator iudææ indignatus iudæis qui transfluum erant positi: quia præter uoluntatem suam contra Philadelfenos arma sumpserunt: tres uiros priores ipsorum compræhendens: unum occidit: duobus fugam immisit: & de Ptolemæo principe latronum ad eum deducto & occiso. cap. i. car. clxiiii.  
 Quia Fadius procurator iudææ: & Cassius longinus præses Syriæ præceperunt iudæorum primoribus ut talarem tunicam & pontificalem uestem in Antonia constituerent sub potestate Romanorum sicut & prius. cap. ii. car. clxiiii.  
 Quomodo Claudius Cæsar rogatus ab Agrippa senioris Agrippæ filio: concessit iudæis petitiones ipsorum: & Fado rescripsit. cap. iii. car. clxiiii.  
 Quemadmodum Herodes frater Agrippæ defuncti petiit a Claudio potestate templi & sacerdotum ordinationem: & impetrauit. cap. iiii. car. clxiiii.  
 Quemadmodum Helena Adiabenorum regina & eius filius Iazates solennitates & ritus zelati sunt iudæorum. cap. v. car. clxiiii.  
 De fame quæ apprehendit ciuitatem Hierosolymorum: & mitigata per Helenam reginam Adiabenorum & eius filium Iazatem qui de paganismo conuersus fuerat in iudaismum: & de Artabano rege Parthorum. cap. vi. car. clxy.  
 De Mago quodam q̄ prophetã se esse asserens plurimos iudæorum seduxit. cap. vii. car. clxvi.